



Georges Seurat, study of bathers..

MÅLERI MONTAGE

Penseldragens små avtryck är synliga som korn i den stillastående tavlan. Under tavlans tillblivelse rörde sig dessa korn efter målarens hand över duken. Till sist, efter många skisser, på vart och varenda av bildens olika synliga karaktärer var Seurat – han som höll i penseln, antagligen klar. Seurat måste tyckt att bilden var balanserad nog i all sin skeva optiska blick där storleken på gubbar förnims som en igenkännbar känsla, snarare än följer naturens lagar om perspektiv. Pointillismen påminner mig lite om 16mm filmens korn. Motivet i bilden påminner mig om friheten som infinner sig i anslutning till ett bad i naturen. Det är även en bild som har handling på flera plan, något jag alltid fascinerats av men osäker på om jag genomfört annat än försök att med hjälp av storlek på frame och längd på tagning fånga eventuella plötsliga skeenden i en dokumentär scen.

I mina filmer har jag ofta fascinerats av kollektivet. Människors relationer till varandra och hur vi i bland lever, sitter nära varandra på en strand och pustar ut, men samtidigt kan uppfattas, eller är, som ensamma stjärnor i parallella liv. När jag var i London med filmen Transnistra 2019 gick jag och såg Seurats målning på National Gallery. Den är stor, säkert 2,5 meter x 2 och det är verkligen sant att det är svårt att se hela motivet när man står nära. Färgerna och kontrasterna i bilden blandar sig först i ögat när man kommer lite på avstånd.

Som konstnär tar jag ofta utgångspunkt i ett arbetssätt som liknar en målares. Jag kisar på materialet i klipprummet för att få en överblick över vad som finns och försöka förnimma intentionerna bakom scenerna som spelats in. Känslan är liknande den när man målar och håller för ena ögat för att se perspektivet. Att klippa är att hela tiden justera sin blick och kisa och backa för att igen gå in i och gå på bilden. Pappa brukade ofta sätta sig på en stol med ett visst avstånd till duken han arbetade med och bara titta. Han satt nog inte 90 minuter och kisade men nog tänkte han noga över vilka möjligheter det fanns för att han skulle kunna balansera (eller skapa instabilitet, obalans) i verket för att få det att vakna till liv. När jag klipper film tittar jag mycket och ofta i längre klippta sjok, ofta för att se hur de olika sekvenserna jag klippt påverkar varandra i en längre följd, om jag upptäcker något nytt samband någonstans eller, att någon detalj kanske försvunnit.

Anteckning, maj 2023